

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

23 septembrie 2015

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte
Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de avocatul Popa Vitalie, în numele inculpatului și inculpat, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoreiei Centru, mun.Chișinău din 16 februarie 2015 și deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2015 în cauza penală privind-l pe

Pătrîniche Dmitri Alexei, născut la 23 februarie 1987,
originar și domiciliat în s.Sălcuța, r-nul Căușeni.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 01.09.2014 - 16.02.2015,
Instanța de apel: 16.03.2015 - 23.04.2015,
Instanța de recurs: 25.06.2015 - 23.09.2015.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoreiei Centru, mun.Chișinău din 16 februarie 2015, Pătrîniche Dmitri a fost condamnat în baza art.27,187 alin.(2) lit.e), f) Cod penal, cu aplicarea art.34, 82 Cod penal, la 6 ani și 4 luni închisoare, fără amendă.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Pătrîniche Dmitri, 13 13 august 2014, în jurul orei 00.10, aflându-se la intersecția străzilor Mitropolitul Varlaam - Tighina, mun.Chișinău, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, s-a apropiat de cet.Țerna Vladimir și, aplicînd violență nepericuloasă pentru viața și sănătatea acestuia, a sustras în mod deschis de la el o geantă în valoare de 100 lei, în care se aflau 70 lei, un telefon mobil de model „Nokia” în valoare de 2500 lei, însă acțiunile sale nu și-au produs efectul, din motiv că a fost reținut de către colaboratorii de poliție.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul V.Popă în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii; procesul-verbal de audiere a părții vătămate în cadrul urmăririi penale urma a fi declarat nul în temeiul art.251 Cod de procedură penală, deoarece a fost întocmit cu încălcări de procedură; reieșind din declarațiile date de inculpat în cadrul ședinței de judecată, s-a constatat că acesta nu a aplicat nici o formă de violență față de partea vătămată, aceștia doar s-au certat, ceea ce a și confirmat martorul M.Bejenari; acțiunile inculpatului nu pot fi calificate nici în baza agravantei - cu cauzarea de daune în proporții considerabile, deoarece partea vătămată a declarat că telefonul mobil a fost procurat un an și ceva în urmă din F.Rusă, la un preț de 4700 ruble, ceea ce la moment constituie aproximativ 1200 lei, iar după un an de folosință acesta ar fi valorat aproximativ 400 de lei, iar din declarațiile părții vătămate s-a stabilit că acesta are un salariu suficient pentru a întreține toți membrii familiei, respectiv starea

materială este una satisfăcătoare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2015, apelul avocatului în numele inculpatului, a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a constatat că prima instanță obiectiv și sub toate aspectele, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, a examinat și apreciat probele administrate în cauză, care dovedesc cu certitudine vinovăția lui D.Pătrîniche în săvârșirea infracțiunii imputate, fiind bazate pe declarațiile părții vătămate V.Țerna, a martorilor V.Țerna, M.Bejenari, D.Balaban, date atât la urmărirea penală, cât și în cadrul cercetării judecătorești, care coroborează cu materialele cauzei, inclusiv și cu declarațiile inculpatului D.Pătrîniche, astfel că corect instanța a încadrat acțiunile acestuia în baza art.27,187 alin.(2) lit.e), f) Cod penal.

Instanța de apel a conchis că argumentele inculpatului în ce privește nerecunoașterea vinei nu și-au găsit confirmare atât în instanța de fond, cât și în instanța de apel, fapta săvârșită de inculpat a fost dovedită prin declarațiile părții vătămate și a martorilor.

Astfel, instanța de apel a menționat că versiunea inculpatului, precum că nu a urmărit scopul de a sustrage geanta, dar a luat-o drept garanție ca partea vătămată să-i restituie ochelarii, pe care ultimul i-ar fi deteriorat în timpul încăierării, urmează a fi apreciată critic și calificată ca o modalitate de apărare, cu scopul evitării răspunderii penale, deoarece această versiune a apărut doar în instanța de judecată și nu a fost invocată la urmărirea penală.

Prin urmare, instanța de apel a apreciat critic și afirmațiile inculpatului că intenționa să-i restituie părții vătămate geanta, deoarece inculpatul și partea vătămată s-au cunoscut în acea seară și, respectiv, nu cunoștea careva date de contact pentru a-și putea îndeplini pretinsa promisiune.

De asemenea, instanța de apel a relatat că, argumentele aduse de către avocat în apelul declarat au fost obiectul cercetării în prima instanță și nu și-au găsit confirmare în instanța de apel, sentința fiind una legală, motivată și întemeiată.

În ce privește stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel a conchis că este una legală, în limitele legii la care s-a ținut cont de persoana inculpatului, de circumstanțele care agravează sau atenuază pedeapsa, de efectele prevăzute de art.76-78 Cod penal, că inculpatul anterior a mai fost condamnat pentru comiterea unei infracțiuni grave, circumstanță care se califică ca agravantă.

5. Împotriva hotărîrilor menționate au declarat recursuri ordinare avocatul V.Popa în numele inculpatului și inculpatul care, invocînd temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 8), 12) Cod de procedură penală, casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare a lui D.Pătrîniche, pe motiv că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii de jaf, însă chiar și dacă instanța ar fi constatat acest lucru, urma ca în baza art.75 Cod penal să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a codului penal, ținînd cont de gravitatea infracțiunii, de persoana celui vinovat, de influența pedepsei asupra corectării și reeducării vinovatului, în rest invocînd repetat aceleași motive ca și în apel, descrise la pct.3 al prezentei hotărîri.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, care a solicitat declararea inadmisibilității recursurilor ca fiind neîntemeiate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.427 alin.(1) pct.6), 8), 12) Cod de procedură penală, la care fac referință recurenții, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau nu au fost întrunite elementele infracțiunii, ori faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Analizînd norma procesual penală sus menționată la situația în cauză, Colegiul conchide că temeiurile invocate de recurenți nu și-au găsit confirmare, deoarece, după cum rezultă din partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a analizat obiectiv probele administrate și și-a motivat soluția adoptată, indicînd din care motive a ajuns la concluzia de a menține sentința, soluție expusă detaliat și motivat la pct.4 al prezentei decizii.

Astfel, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțelege acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

După cum rezultă din conținutul recursurilor, autorii acestora nu sînt de acord cu condamnarea inculpatului în baza art.27,187 alin.(2) lit.e), f) Cod penal, considerînd că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția acestuia în săvîrșirea infracțiunii imputate, în legătură cu ce urma a fi achitat.

La acest capitol, Colegiul constată că prima instanță, conform prevederilor art.314 Cod de procedură penală, judecînd cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpatul, partea vătămată, martorii, a cercetat actele cauzei apreciindu-le în mod obiectiv, care au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.27,187 alin.(2) lit.e), f) Cod penal pe deplin a fost dovedită.

Instanța de apel, respectînd prevederile art.414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate și a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță, expusă mai sus, deoarece argumentele apărării nu și-au găsit confirmare în ședința de judecată.

Conform textelor sentinței și deciziei, instanțele de judecată au conchis că vinovăția lui D.Pătrîniche în săvîrșirea infracțiunii imputate se dovedește prin probele administrate legal în cadrul urmăririi penale, verificate și cercetate în ședințele de judecată, și anume prin declarațiile inculpatului, a părții vătămate, a martorilor V.Țerna, M.Bejenari, D.Balaban și actele cauzei - procesele-verbale de sesizare din 13.08.2014, de cercetare la fața locului din 13.08.2014, de audiere a părții vătămate, de percheziție corporală din 13.08.2014, de recunoaștere a persoanei după fotografie, probe care sînt amănunțit descrise în hotărîrile judecătorești și care sînt pertinente și concludente, coroborează între ele și nu prezintă temei de îndoială.

Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii imputate lui D.Pătrîniche, inclusiv vinovăția acestuia, după cum rezultă din sentința primei instanțe și decizia instanței de apel, care s-au pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-au motivat concluziile prin cumulul de probe pertinente, concludente și utile, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Argumentele părții apărării, precum că acțiunile inculpatului D.Pătrîniche nu întrunesc elementele infracțiunii de jaf, sînt neîntemeiate, deoarece în cauză cu certitudine s-a constatat că sustragerea a avut loc în mod deschis, cu aplicarea violenței, partea

vătămată percepînd că este jefuit, iar inculpatul își dădea seama că acesta conștientizează acest fapt.

Referitor la motivele invocate de avocatul V.Popa, precum că instanțele de judecată nu au declarat nul procesul-verbal de audiere a părții vătămate care nu a fost scris de partea vătămată, se atestă că pe parcursul urmăririi penale și la finisarea acesteia, la luarea de cunoștință cu materialele cauzei, partea apărării nu a contestat careva acte sau acțiuni procedurale, de aceea motivele invocate în acest sens nu pot fi reținute, fiind omis termenul legal de contestare a acestor acte procedurale, prevăzut de art.230 alin.(2) Cod de procedură penală.

Prin urmare, argumentele recurenților, precum că D.Pătrîniche nu este vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.27,187 alin.(2) lit.e), f) Cod penal, sînt neîntemeiate și contravin materialelor din dosar, iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea acestuia, de vreme ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția lui în săvîrșirea infracțiunii imputate.

Afirmațiile recurenților, precum că instanțele de fond incorect au apreciat probele administrate în cauză, punîndu-le la baza vinovăției lui D.Pătrîniche, nu pot fi reținute ca temei de admitere a recursului, deoarece ca probe acestea sînt adunate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de instanțele de fond conform legislației în vigoare. Mai mult, critica referitor la procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei, care a fost deja statuată de către instanța de apel, de competența căreia este stabilirea stării de fapt. Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o caseze, atunci cînd se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărîrea judecătorească devenită definitivă.

Totodată, Colegiul remarcă că recursurile repetă textul apelului și argumentele expuse de recurenți au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel minuțios le-a examinat și, apreciînd toate probele din dosar, examinîndu-le în ansamblu, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor, corect considerîndu-le neîntemeiate.

Astfel, toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, iar concluziile privind vinovăția lui D.Pătrîniche în comiterea infracțiunii imputate rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză.

Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Analizînd materialele cauzei și decizia instanței de apel, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea acesteia.

Pedeapsa este stabilită inculpatului cu respectarea prevederilor art.7, 61, 75 Cod penal, în limita sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, ținîndu-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, care se atribuie la categoria celor grave, de persoana acestuia și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea.

În conformitate cu art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursurilor

ordinare declarate de avocatul V.Popa în numele inculpatului și a inculpatului, fiind vădit neîntemeiate.

9. În conformitate cu art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Popa Vitalie în numele inculpatului Pătrîniche Dmitri și a inculpatului, împotriva sentinței Judecătoriei Centru, mun.Chișinău din 16 februarie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2015, în cauză penală în privința lui Pătrîniche Dmitri, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 16 octombrie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu